నా నయాపైసా అనుభవం

కూరలబేరంతో శ్రీమతి పేచీ

మొహం మీద ముసుగు తొలగించి పక్కమీంచి పైకి లేవగానే మా శ్రీమతిగారి కంఠం ఖంగుమని కంచుగంటలా వినిపించింది.

"నీ బేరాలు నాకు అక్కర్లేదు. ఇవ్వ మంటుంటే రెండు నయాపైసలూ ఇవ్వు. లేకపోతే నీ వంకాయలు నీవు నిక్షేపంగా పట్టుకెళ్లు" పారకాయను తెగవేసినట్లు ఖచ్చితంగా చెప్తోంది.

"హా! పాండురంగా!! అంటూ పైకి లేవబోయి చప్పున చెంపలు వేసుకుని "నయాపైసా!!" అని భాగ్యమైన రీతిలో నామస్మరణం చేసుకున్నాను. ఎంచేతనంటే మా కొత్తదయాదిమార్గ్గ ప్రముఖుంవరకు ప్రతీ యింటిముందు పాలవాడితో మొదలెట్టి పిడకలామెవరకూ నయాపైసా నామస్మరణం జరుగుతూంటే యీ శుభకాలంలో పాతకాలపు పాండురంగణ్ని స్మరించడము నా యంతకు నాకే లోపముగా అనిపించింది.

కళ్లు నులుపుకుని ఆవలించుకుంటూ వరండాలో కాలుపెట్టాను అర్థమగరలోపే. చప్పున పెట్టిన కాలు పెట్టినట్టే నిలిచిపోయింది. మహిషాసుర మర్దనం నాడు దుర్గాలోక్యంగా మా శ్రీ ధరించిన అపర కాళికా స్వరూపంలా నుంచుంది మా శ్రీమతి. రోజూ మా యింటికి కాయగూరలు యిచ్చి పోతూంటే నాగులోరి నరసయ్య దీనాతిదీనంగా మకర బంధిత గజేంద్రుడిలా నుంచున్నాడు ముఖం ప్రేలాడ వేసుకుని.

"ఏమండోయ్! చూశారా ఈ నరసయ్య నయాపైసాల బేరము. పాలవాడి దగ్గర్నుంచి ప్రతివాడూ యిలా మనకు అనుభవం [illegible] ప్రారంభిస్తే యిక [illegible] [illegible]." [illegible] మగాడు ప్రక్క

మున్నారుకోడా అని నన్ను ఆసరా చూసుకుని యింకో ఆరు ద్వారలు విజృంభించింది మా శ్రీమతి (ఎప్పుడూ వచ్చిన అలవాటే మనకొంది ఆవిడకు)

"ఓ! నాగులోరి నరసయ్య
యిది
నయాపైసా బేరమయా
నీవు
న్యాయ తెలిగి అడిగరయా!" అనేదాను నా కప్పుడూ వున్న కవిత్వధోరణిలోనే, యింకా కొన్ని చెణుకులు చేద్దాం. (అప్పటి నరసయ్య ముఖం చూసి వుంటే మీరూ అలానే అనేవాళ్లు లెండి)

"ఏమిటండీ మీరు పిచ్చి కవిత్వం యీ మీరూనూ! సమయమూ సందర్భమూ తెలియకుండా." [illegible] దవ్వున ముక్కు చీదేసుకుని నరసయ్య వేపు తిరిగి "నీ కాయగూరలు నీవు తీసుకెళ్ళవయ్యా, నీతో బేరాలు ఆడుకుంటూ కూర్చోడానికి నాకు వ్యవధి లేదు" అంటూ బుట్టలోని వంకాయలు అతడి గంపలోకి వేసింది శ్రీమతి. అంతటితో వూరుకోక "ఇక మీదట్నుంచీ నీవు మా యింటికి కూరగాయలు పట్టావక్కర్లేదు" అంటూ ఒక వుత్తరువు కూడా జారీ చేసింది.

నరసయ్య ముఖం నాలుగు కప్పుల ఆముదం త్రాగినట్టయింది ఆ దెబ్బతో. "చూడండి బాబూ!" దీనంగా ప్రారంభించాడు అతను "అమ్మగారు ప్రతీది కొప్పడుతారు, ఇందులో నాతప్పు ఏముందు. ఈ సేరు వంకా — — — —"

కె. ఆర్. రెడ్డి

"నీ తప్పు లేకపోతే నా దేనటయ్యా తప్పంతానూ!" అర్ధాంతరంలోనే విరుచుకు పడింది అర్ధాంగి.

"శ్రీమతీ!" డ్రామా ఫక్కీలో గర్జించాను అధికార స్వరూపేణా.

"స్వామీ!" వ్యంగ్యంగానే అనేసి ముఖం చిట్లించుకుంది శ్రీమతి.

"చెప్పవయ్యా నరసయ్యా" అంటూ అక్కడే తిష్ఠవేశాను నేను వంకాయల గంపముందు. ఏతావాతా నయాపైసాల తగాదాలలో నాకీమధ్య కలిగిన అనుభవం వల్లనయితే నేమి, ప్రభుత్వానికి యీ విషయంలో నా సంపూర్ణ సహకారం నాదు రఘ్యాలు అందివ్వకలయునని అనుకుంటూన్న అభ్యుదయవాది నవడంవల్ల నయితే నేమి — నరసయ్య నయాపైసా అనేసరికి నేను కూర్చోక తప్పిందికాదు.

"అమ్మగారు ఓసేరు వంకాయలు కొన్నారు బాబూ. సేరు అణా కాణీకి బేరమాడారు. అణన్నర (ఒక అణారూక, ఒక అర్ధణారూక) యిచ్చారు. నేను ఒక నయాపైసా వాపసివ్వబోతే వద్దమిరా తీసుకోమంటున్నారు."

"అదెలాగండి తీసుకోవడం. అణన్నరలో కాణీపోతే మనకు యింకో కాణీ యివ్వాలిగదా. కాణీకి రెండు నయాపైసలు కావోయ్, అని పత్రికల్లో [illegible] వాళ్లంతా చెప్తిన [illegible] పోయిందనుకుని ఘోష [illegible] స్తూంటే [illegible] పెద్దమనిషి ఓ నయాపైసా [illegible] యిస్తానని పేచీ పెడుతున్నా[illegible] యిలాంటి వాళ్లతో ఎలా బేరమాడా[illegible] చెప్పండి. పోనీ మాకు కాణీయే [illegible] నయాన్న అంటే, నాకు కాణీలు [illegible] నరసయ్య మీద యింకా ప్రభుత్వ[illegible] [illegible] తెలియటంలేకపోవడం గొప్ప [illegible]

★ నా నయాపైసా అనుభవం ★

అని నేరం మోపి సంతృప్తిగా నుంచుంది శ్రీమతి.

వాది ప్రతివాదులమధ్య న్యాయాధికారిలా కూర్చున్నాను నేను. మా బాబు కూడా అప్పుడే ప్రక్క నుంచి లేచి వచ్చి యీ ఆందోళనంతా సరదాగా ఆలకిస్తూ నా ప్రక్కనే బుద్ధిమంతుడిలా ఉపవిష్టుడయ్యాడు.

"మీరే ఆలోచించండి బాబూ" మొదలెట్టాడు నరసయ్య. "అణన్నరకు తొమ్మిది నయాపైసలు గదా. మరేమోను అణా కాణీకి ఎనిమిది నయాపైసలు. అలా అని ప్రభుత్వమే ప్రకటించింది. ఇక నేను ఒక నయాపైసా యిస్తే సరిపోయినట్టేగద బాబు" ముద్దాయి వాదన నాకు నచ్చినట్టే అనిపించింది.

"సరిపోతుంది" అని తలవూచాను.

"ఏమిటి దండీ సరిపోవడం నా బొందకి?" దబదబా గోడవద్దకు వెళ్ళి ప్రేల్లాడకట్టిన నయాపైసల మారకపు పట్టీ (ఎందుకైనా మంచిదని ఒక పట్టీ అట్టకు కరిపించి అడ్డోళ్ళకని గోడలకు ప్రేలాడ కట్టారు లెండి మా వాళ్ళు) తీసుకొచ్చి నా ముందుకు గిరవాటేసింది సీమంతిని. "కళ్ళువిప్పుకుని చూడండి కాణీకి రెండు నయాపైసలని అందులో వ్రాసి వుందో లేదో. అణన్నరలో అణా కాణీ వుంచుకుని అతడు మనకు ఓ కాణీ వాపసివ్వాలి గదా. కాణీ లేదంటున్నాడు కనుక రెండు నయాపైసలిచ్చితీరాల్సిందే" ప్రతివాది వాదం మరీ బలవత్తరంగా ఏర్పరచింది మా శ్రీమతి.

పట్టీలో చూశాను అణన్నరకు తొమ్మిది నయాపైసలు అణా కాణీకి ఎనిమిది నయాపైసలు. బారెడంత అక్షరాలతో వ్రాసి వుంది. కాబట్టి నరసయ్య వాదం సకారణమైన వాదనమే.

ఈ దెబ్బతో న్యాయవాది బుర్ర గిర్రున తిరిగిపోయింది. నిష్పాక్షికమైన తీర్పు ఎలా చెప్పాలో నాకేమీ అంతు చిక్కడం లేదు. ఇటు శ్రీమతిగారి వాదం బలవత్తరంగానే వుంది. అందుకు సాక్ష్యం కాణీకి రెండు నయాపైసలని అచ్చువేసిన పట్టీలోనే అణాఅంత అక్షరాలతో అవుపిస్తూనే వుంది కాబట్టి ఆవిడను తప్పు అనడానికి వీలులేదు. ఇక నరసయ్య. అతడి వాదంకూడా అంతకన్నా హేతుపూర్వకమయినదే. అణన్నరకు తొమ్మిది, అణా కాణీకి ఎనిమిది నయాపైసలని కళ్ళల్లోకి పొడవవచ్చేలా కనిపిస్తూనే వుంది పట్టీలో. కాబట్టి 'అతడివ్వవలసింది ఒక నయాపైసాయే. ఇంతకూ ఆ నరసయ్య ఓ కాణీరూక తీసి మా శ్రీమతి మొహాన పడేసి ఉంటే యీ రాద్ధాంతమే జరిగివుండేది కాదు. అతడు తనవద్ద కాణీలు లేవంటాడు. ఉన్నా కూడా ఒక నయాపైసా ఇవ్వడమే అతడికి లాభసాటిబేరం కనుక అలా అనవచ్చు. పోనీ నీవద్ద కాణీలు ఉన్నాయో, లేవో చూద్దాం, సోదాచేద్దాం అని అడిగేస్తే అతడు తప్పక దొరికిపోతాడు. కానీ అందులో నా గొప్పతనమేముంది. నేను న్యాయం తీర్చలేక పోవడమే కాక, అతడు మీరు కొనకపోతే పోయ్యారుకాని, నన్ను సోదాచెయ్యడానికి మీరెవరు? అని మొహం మీద అడిగేశాడంటే, యీ చెట్టంత మగాణ్ణి శ్రీమతిముందు నా మొహం ఎక్కడుంచుకోవాలి? కాబట్టి ఆ ఆలోచన లేసబటే నశించింది. ఇన్నేళ్ళుగా లెక్కలు చదివినా ఆలోచన యింతేనా అని చిరాకు కూడా వేసింది.

"పోనీ తీసుకోండి. నరసయ్య లెక్క సబబుగానే వుందిగదా పట్టీప్రకారం" అని న్యాయస్థానంలోనే కొత్త Influence చూపేసి పైకి లేవబోయాను.

"ఏడిసినట్టే ఉందండీ—మీకు లెక్కలు వెలగబెట్టడం. నరసయ్య లెక్క సబబయితే నా లెక్కయేనా లేసబబు? కాణీకి రెండు నయాపైసలు కాదని ఏ పార్లమెంటు మెంబరు చెబుతాడో నా ముందుకు తీసుకురండి యిలా. అలా అతనికి యివ్వడం లేకపోతే కానే యివ్వమనండి. నేను వద్దన్నానా." నాపైకి విరుచుకు పడిపోయింది శ్రీమతి. లేస్తున్నవాణ్ణి తప్పక కూర్చున్నాను.

"శుభమా అని నేను లేస్తున్నట్టే ఈ సివిల్ కేసు ఏమిటిరా గురూ?" అని చిరాకేసింది. ప్రక్కన కూర్చున్న మా బాబు బుంగముఖం పెట్టుకుని కప్పకేసి చూస్తూ మనసులో గొప్ప లాయర్‌లా ఆలోచిస్తున్నాడు. వాడిముఖం చూసి పక్కుమని నవ్వేశాను నేను. అంత సీరియస్‌గా ఉన్నాడు వాడు.

"వాడి ముఖంలో ఏముందండీ నవ్వడానికి? మీముఖం చూసుకోండి అద్దంవద్దకు వెళ్ళి. 'తెల్లవారినట్టే వుంది మీరు లెక్కలు కట్టడం." కోపం చిరుమొలకలెత్తిన శ్రీమతిగారి చిన్నారి ముఖం రెండు వంకల "హైపర్ బోలా" లా తయారయింది.

"కరెక్టు" అంటూ పైకి లేచాడు బాబు ఏదో ఆలోచనలోంచి తెములుకున్నట్టు.

"ఏమిటిరా మహాశయా! ఆ ఇవ్వనను" అంటూ నేనూ పైకి లేచాను.

గబుక్కున అలమారువద్దకు పరుగెత్తుకెళ్ళి, వాడి డబ్బుల గల్లాలో ఏదో తీసుకుని పడకగదిలోకి పరుగెత్తుతూ వెళ్ళాడు వాడు.

"ఏమిటా" అని మేము ఆలోచిస్తున్నట్టే మా నళినీ, వాడూ చిరునవ్వు నొలకబోసుకుంటూ పరుగెత్తివచ్చారు. అప్పుడే నిద్ర లేచిన నళిని అర్ధమగతలోనే నవ్వుకొంటూ వుంది. బాబు దాని చెవిలో నోరుంచి గూఢంగా వూదాడు మళ్ళీ" ఓ! రైటురైటు అలాగే" అంటూ అది మావద్దకు పరుగెత్తుకుని వచ్చింది.

"నరసయ్య తాతయ్యా!– ఈ కాణీ తీసుకుని నాకు రెండు నయాపైసలివ్వవూ? నేను చేర్చిపెట్టుకోవాలి" అని కునుస్తూ చనువుగా నరసయ్యపంచ చేరాడు బాబు. ఏడాదినుంచీ నరసయ్యే మాకు కాయగూరలిస్తూండడం వల్ల పిల్లలకు అతనివద్ద చనువు ఎక్కువ.

"దానికేమి బాబూ మహాభాగ్యము. యిదిగో" అంటూ రెండు నయాపైసాలు తీసి వాడిచేతిలోవుంచి కాణీతీసి తన జేబులో వేసుకున్నాడు నరసయ్య.

ఇంతలోనే నళిని తయారయింది, "నరసయ్య తాతయ్యా! నాకూ యివ్వవూ! అన్నయ్య కిచ్చావుగదా మరి." ఓ కాణీని చేతిలో చూపుతూ నరసయ్యను చేరింది నళిని. దీనికెక్కడిది కాణీ అని నేనూ మా శ్రీమతి అలానే విస్తుపోయి చూస్తూండిపోయాము.

"అయ్యొ్య నాతల్లిగదూ! యిదిగోనమ్మ నీకు కూడా" అంటూ దానికాణీ తీసుకుని, రెండు నయాపైసలిచ్చి, దాని ముద్దుమాటలకు పారవశ్యం చెందుతూ దగ్గరగా లాక్కొని గాఢంగా కౌగలించుకున్నాడు నరసయ్య. ఆ రెండు నయాపైసలూ చేతిలో పడుతున్నట్టే ఎగిరి గంతేసి "యిచ్చేశాడు! యిచ్చేశాడు" అంటూ బాబుదగ్గరకువెళ్ళి వాడిచేతిలో పెట్టేసింది. దానిదగ్గర్నుంచీ అవితీసుకుని నాలుగునయాపైసలూ చేతిలో వేసుకుని నరసయ్య ముందు వచ్చి ధీమాగా నుంచున్నాడు బాబు.

"నరసయ్య తాతయ్యా! అమ్మకు సేరు వంకాయలూ తూచిపెట్టు." ఆర్డరిచ్చాడు సుప్రీంకోర్టు జడ్జిలాగా ముఖంపెట్టేసి.

నరసయ్య మారుమాట్లాడకుండా తూచాడు.

"అమ్మా! నీవు అణన్నర యిచ్చి వేయవే."

శ్రీమతి జంకుతూనే అణన్నర యిచ్చింది నరసయ్యకు. ఒకనయాపైసా నష్టంగా అవుతుందని ఆవిడ ఆత్మ ఆక్రోశిస్తూనే వుంది.

"నరసయ్య తాతయ్యా నీవు ఒకనయాపైసా యిలాయివ్వు. నీవు చెప్పింది, అంతేకదూ?" అతనిదగ్గర ఓ నయాపైసా తీసుకుని, తన

(60-వ పేజీ చూడండి)

(12-వ పేజీ తరువాయి)

చేతిలోంచి ఒకనయాపైసాకలిపి, శ్రీమతి చేతికి రెండునయాపైసలిచ్చేశాడు.

"ఎందుకురా బాబూ నీడబ్బులోంచి తీసిచ్చావు?" వెంగముహం పెట్టింది శ్రీమతి.

"మట్టిబుర్ర!" అనేసి యిక చేతికర్రతో ప్రవేటుచెబుతుందిగాబోలు అలా అన్నందుకు అని చప్పున నా ప్రక్కకు గెంతుకున్నాడువాడు. "నావద్ద రెండు కాణీలు వుండినయి. వాటిరెంటికీ నరసయ్యతాత నాలుగునయాపైసలిచ్చాడు. నీకు ఒకటి యిచ్చానుఅనుకో. ఇక మూడునయాపైసలున్నాయిగదా నాఅర్థణాకూను. పట్టికలో చూడు అర్థణాకెన్ని నయాపైసలో." పట్టిక మీదికి వేలుచూపుతూ శ్రీమతి వేపు కళ్ళు మిటకరించాడు వాడు.

"అర్థణాకు మూడునయాపైసలే!" అంటూ ఆశ్చర్యపోయేసింది శ్రీమతి.

వాడితెలివికి నాకులోరి నరసయ్య, నేను దిగ్భ్రమగా నుంచుండి పోయాము— ఎలాంటికేసును ఎంతసూక్ష్మంగా తీర్పు చేశాడు అనుకుంటూ. నళిని ఏమిటా అని అయోమయంగా చూస్తూ నుంచుంది అందరి ముహాల్లోకీ.

"ఆ బుడతడు మేలండీ మీకన్నా, చదివినవాడికైన చాకలాడు మెరుగట." నరసయ్య వెళ్ళిపోయాక తనసుపుత్రుని తెలివితేటల్ని ఆశరాగా చేసుకుని నామీద చెణుకులువిసరడం ప్రారంభించింది శ్రీమతి. "మీకామాత్రం యుక్తిలేదు."

"ఏడిశావు." బాబు తెలివికి నాలో నేను కూడా సంబరపడినా (వాడు నాకూ సుపుత్రుడే కనుక!) ఆడాళ్ల ముందు అలుసయిపోవడం సహించలేక ప్రారంభించాను. "నావద్దకూడా రెండు కాణీలు వుంటే, నేనూ ఆ పనే చేసివుండేవాడిని." అలా మాటవరసకు అన్నానే కాని అసలు సంగతి నాకూ తెలుసు. నేనే కనుక రెండుకానులు తీసుకెళ్ళి "నరసయ్యా! నాలుగు నయాపైసలు యివ్వవయ్యా!" అనివుంటే "మన దేవూరయ్యా? అర్థణాకు మూడేనయ్యా!" అని ముహంమీదే అనివుండేవాడు నరసయ్య. చిన్నవాళ్ళు గనుక వాళ్లకు సరిపోయింది.

"ఆఁ!—ఆ మాత్రపు తెలివి మాకూ వుంది." నాకు ఏమాత్రమూ తగ్గిపోని నా శ్రీమతి మళ్లీ ప్రారంభించింది. "మీ వద్ద రెండు కాణీలే వుండివుంటే ఓ కాణీ తీసి అణాబొట్టు వాని ముహాన పడేసి ఈ రాద్ధాంతమే లేకుండా చూసివుండేదాణ్ణి. వెధవది చిల్లర లేక యింతవరకూ సాగింది." సవాలుగా తన తెలివిని ప్రకటించింది వంటగదిలోకి వెడుతూ.

"అమ్మా! కాణీకి నయాపైసలివ్వవే" శ్రీమతి పమిట పట్టుకుంది నళిని.

"నాన్నా! కాణీకి నయాపైసలివ్వవూ?" అంగీ పుచ్చుకున్నాడు బాబు.

"ఎక్కడివిరా నీకు యిన్ని కాణీలు?" బాబు జేబులో గలగల లాడుతున్న కాణీల వేపు ఆశ్చర్యంగా చూశాను నేను.

"మరేమోనూ—మరేమోనూనాన్నారూ?" మొదలెట్టాడు వాడు. "పోయిన మంగళవారం అమ్మ ఓ వేడ యిచ్చింది మాకు. కొట్టుకు వెళ్లి దానికి నళిని, నేనూ కాణీలు తెచ్చుకున్నాము. రోజూ పాల రంగయ్య బాబాయి దగ్గరా, నరసయ్య తాతయ్యదగ్గర కాణీకి రెండేసి నయాపైసలు తీసుకుంటూ వుంటాము గదా. అలా నాలుగు కాణీలకు ఎనిమిది వస్తాయి. వాటినేమోను మళ్ళీ పేపరు తాతయ్యకి యిచ్చేసి ఎనిమిదింటికీ అణా కాణీ తీసుకుంటాము. దాంతో మాకు అణాకు కాణీ లాభం వస్తుందిగదా. వాటిని అలానే దాచుకుని ఆ కాణీకి చాకలెట్టో, పెప్పర్‌మెంటో కొని తినేస్తాము." సంతోషంతో గంతులేస్తూ ప్రసంగం ముగించాడు బాబు.

"హారివెధవా! ప్రతీరోజూ పాలవాడి దగ్గర నయాపైసాలు మార్చుకోడం ఇదా మీ పని!!" బోలెడు ఆశ్చర్యపోయేసింది మా శ్రీమతి.

"25 శాతము లాభము. ఎక్సలెంటు." అంటూ యింకా ఆశ్చర్యపోయేశాను నేను.

"నయాపైసా నాణెమయా
లాభసాటి బేరమయా
బాలులంతా రండి భయ్యా!
కాణీలన్ని చేర్చుడయా
అణాకొక్క చాకలేటు
అమాంతముగ మిగులునయా."

చప్పట్లు చరుస్తూ నళిని, బాబు డాన్సు ప్రారంభించారు. "అహా! శ్రీమతీ!!" అంటూ వాళ్ళ తెలివితేటలకు ఆశ్చర్యాన్ని ఆపుకోలేక బిక్కముహంవేశాను నేను.

"కలికాలంగద స్వామీ!" అంటూ తృప్తి పడిపోయింది ముక్కుమీద వేలుంచుకున్న ఆ మంగళాంగి. ★

చిత్రనళినీయం

"ఏమిటమ్మా అది! సరీగ్గా చెప్పు" తండ్రి కంఠంలో ఆదుర్దా విన్పిస్తోంది.

"ఏం చెప్పనురా బాబూ! యేనాడయినా వుందా? ఆ రాజగోపాలుని దయ మనమీద తప్పిందిరా నాయినా. గుళ్ళో ప్రతివాళ్లూ అడగటమే."

"యేమిటమ్మా అది. నువ్వు చెప్పకుండా వూరికే యేడుస్తే నాకేం తెలుస్తుంది?" తండ్రి గర్జనకి నళిని హృదయం గజగజలాడింది, బామ్మ యేం చెబుతుందోనని. బామ్మ యేడుపును కాస్త ఆపి ఉత్తరాలటరా బాబూ! రోజూ మన నళినికి యెక్కడి నుంచో వస్తున్నాయట. అవేం వుత్తరాలో మరి భగవంతుడికి తెలియాలి. మనకి తెలియందే ఆ దిక్కుమాలిన వాళ్ళకి యెలా తెలిసిందో?" మళ్లా శ్రుతి సరిచేసుకుని రాగాలాపనకి ఉపక్రమించబోతుండగా "ఉత్తరాలు! యెక్కడి నుంచమ్మా" తండ్రి కంఠం కొంచెంగా కంపించింది.

"విశాఖపట్నం నుంచిటరా. అన్నీ వాళ్ళకెలా తెలిశాయో మరి?"

"విశాఖపట్నంనుంచే కదా అమ్మయ్య. నన్ను ఖంగారుపెట్టేశావే. అమ్మా విశాఖపట్నం నుంచయితే ఫర్వాలేదు. ఆ రాజగోపాలుని దయ మనమీద సరీగ్గానేవుంది. నువ్వేం భయపడ నవసరంలేదు. నిశ్చింతగా వుండు. దానిపెళ్లి సలక్షణంగానే అవుతుంది." నాన్నగారి కంఠంలో తేలిక కన్పించింది. నళినికి ఒక్కసారి విరగబడి నవ్వాలనిపించింది. కాని నవ్వ లేకపోయింది. అక్కడ నిలబడలేక భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. తనమీద యిలా ప్రచారం అవుతోందన్నమాట. కమలా వాళ్లెందుకు మానేశారో నళినికి సులభంగా అర్థమయింది. వెంటనే ఆవేశంతో చిత్రకు వుత్తరం వ్రాయటం మొదలుపెట్టింది. ★

[మిగతా కథ వచ్చేవారం]

OMI SEWING MACHINES
డీలర్లు కావలెను. అసక్తికలవారు
వివరములకు వ్రాయగోరడమైనది.
Omi Engineering Works. Ludhiana

మహాశక్తి లేహ్యం
రుచికరమైనది, బలకరమైనది పిల్లలకు, పెద్దలకు. ఉపయోగపడు శాస్త్రీయ ఔషదము. అందం, బలం, సౌఖ్యం విచ్చును. నిరపాయమైనది.
10 తు॥. రూ 4/50; 20 తు॥. రూ 7
-పోస్టేజి:రూ 1/25.
MAHASAKTI AYURVEDASRAM (A),
9/3 Chadi tola Le., Calcutta-40.

Printed and Published for Nageswara Rao Estates (Private) Ltd., by S. Radha Krishna at The Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Editor S. Sambhu Prasad.